

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลรัฐญารักษ์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำของนักเรียนมัธยมศึกษา รวมทั้งศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบสุขภาพจิต SCL-90 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลรัฐญารักษ์ด้วยเหตุเสพยาบ้า และเข้ารับการรักษาซ้ำ จำนวน 50 ราย ในช่วงวันที่ 25 มกราคม 2542 ถึง 25 กุมภาพันธ์ 2542 ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS-X : Statistical Package for Social Sciences-X) วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เสพยาบ้าซ้ำ สถานภาพของครอบครัว และสุขภาพจิต

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความรู้ ทัศนคติ และความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลรัฐญารักษ์

ตอนที่ 4 นำเสนอผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ

ตอนที่ 5 นำเสนอผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เสพยาบ้าซ้ำ สถานภาพทางครอบครัว และสุขภาพจิต
แสดงไว้ในตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 13

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามสถานภาพทั่วไป

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		45	90.0
หญิง		5	10.0
	รวม	50	100.0
อายุ			
11 - 13 ปี		2	4.0
14 - 16 ปี		31	62.0
17 - 19 ปี		17	34.0
	รวม	50	100.0
ระดับการศึกษา			
มัธยมศึกษา			
ปีที่ 1		3	6.0
ปีที่ 2		14	28.0
ปีที่ 3		13	26.0
ปีที่ 4		4	8.0
ปีที่ 5		3	6.0
ปีที่ 6		2	4.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ			
ปีที่ 1		5	10.0
ปีที่ 2		4	8.0
ปีที่ 3		2	4.0
	รวม	50	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ผลการศึกษา		
0-1.00	5	10.0
1.01-2.00	27	54.0
2.01-3.00	15	30.0
3.01-4.00	1	2.0
จำไม่ได้	2	4.0
รวม	50	100.0
โรงเรียนที่กำลังศึกษา		
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	39	78.0
โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน	1	2.0
โรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล	5	10.0
โรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน	5	10.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าจำนวนมาก เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.0 เพศหญิง ร้อยละ 10.0 นักเรียนส่วนใหญ่อายุ ระหว่าง 14-16 ปี ร้อยละ 62.0 รองลงมา คืออายุระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 34.0 สำหรับชั้นปีที่กำลังศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 28.0 รองลงมาคือศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 26.0 ส่วนผล การศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.01-2.00 ร้อยละ 54.0 รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.01-3.00 ร้อยละ 30.0 และโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่นั้น พบว่าส่วนใหญ่เรียนอยู่ในโรง เรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ร้อยละ 78.0 รองลงมาคือ เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล และเอกชน ร้อยละ 10.0 เท่ากัน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ร่วมกัน	37	74.0
แยกกันอยู่	5	10.0
หม้าย	3	6.0
หย่า	5	10.0
รวม	50	100.0
อาชีพของบิดา		
เกษตรกรรวม	5	10.0
ค้าขาย	7	14.0
รับจ้าง	16	32.0
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	17	34.0
ว่างงาน	3	6.0
ถึงแก่กรรม	1	2.0
ไม่ทราบ	1	2.0
รวม	50	100.0
อาชีพมารดา		
เกษตรกรรวม	5	10.0
ค้าขาย	15	30.0
รับจ้าง	16	32.0
รับราชการ	3	6.0
แม่บ้าน	10	20.0
ไม่ทราบ	1	2.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพทางครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
เป็นบุตรคนที่		
คนที่ 1	25	50.0
คนที่ 2	20	40.0
คนที่ 3	2	4.0
คนที่ 4	2	4.0
คนที่ 5	1	2.0
รวม	50	100.0
จำนวนพี่น้อง		
เป็นบุตรคนเดียว	7	14.0
มีพี่น้อง 2 คน	26	52.0
มีพี่น้อง 3 คน	13	26.0
มีพี่น้อง 4 คน	3	6.1
มีพี่น้อง 5 คน	1	2.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงสถานภาพของบิดา-มารดา ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพชาบ้าน้ำชำ ส่วนใหญ่ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 74.0 รองลงมาแยกกันอยู่ และหย่าขาดจากกัน ร้อยละ 10.0 สำหรับอาชีพของบิดา ส่วนใหญ่รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 34.0 รองลงมาคือรับจ้าง ร้อยละ 32.0 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย ร้อยละ 30.0

ส่วนจำนวนพี่น้อง และการเป็นบุตรคนที่เท่าไรนั้น พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพชาบ้าน้ำชำส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัว ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือเป็นบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 40.0 และส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน ร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ มีพี่น้อง จำนวน 3 คน ร้อยละ 26

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามสุขภาพจิต

สุขภาพจิต	จำนวน	ร้อยละ
แบบมีความรู้สึกผิดปกติของร่างกาย (Somatization)	4	8.0
แบบมีความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น (Interpersonal Sensitivity)	10	20.0
แบบมีความรู้สึกซึมเศร้า (Depression)	11	22.0
แบบมีความรู้สึกวิตกกังวล (Anxiety)	3	6.0
แบบมีความรู้สึกก้าวร้าวทำลาย (Hostility)	2	4.0
แบบมีความรู้สึกกลัวโดยไม่มีเหตุผล (Phobic Anxiety)	7	14.0
แบบมีความรู้สึกหวาดระแวง (Paranoid)	1	2.0
แบบอาการทางจิต (Psychoticism)	12	24.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่า สุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าจำแนกส่วนใหญ่ อยู่ในประเภท อาการทางจิต (Psychoticism) ร้อยละ 24.0 รองลงมาคือ มีสุขภาพจิตแบบรู้สึก ซึมเศร้า (Depression) ร้อยละ 22.0 และความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น (Interpersonal Sensitivity) ร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามราคายาบ้าที่ซื้อ

ราคายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ราคายาบ้าต่อเม็ด		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 บาท	11	22.0
51 - 70 บาท	8	16.0
71 - 90 บาท	7	14.0
91 - 100 บาท	24	48.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เสพยาบ้าซ้ำส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.0 ซื้อยาบ้าในราคาเม็ดละ 91-100 บาท รองลงมา ซื้อยาบ้าในราคาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 บาทต่อเม็ด ร้อยละ 22.00 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามความสะดวกในการซื้อยาบ้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การได้มาของยาบ้า		
ซื้อยาบ้าเอง	37	74.0
ฝากเพื่อนซื้อ	11	22.0
ฝากคนรู้จักซื้อ	2	4.0
รวม	50	100.0
แหล่งที่นักเรียนซื้อยาบ้า		
บ้านพักอาศัยที่ขายยาบ้าโดยเฉพาะ	23	46.0
เพื่อนนำมาขาย	6	12.0
ร้านขายของ	4	8.0
ร้านโต๊ะสนุ๊กเกอร์	5	10.0
วัยรุ่นเดินขายตามถนน	2	4.0
อื่น ๆ (ชาวนา, ชาวไร่ฮ้อย)	2	4.0
ไม่ทราบ	8	16.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 5 นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า ส่วนใหญ่ได้ยาบ้ามาจากการซื้อยาบ้ามาเอง ร้อยละ 74.0 รองลงมาคือฝากเพื่อนซื้อ ร้อยละ 22.0

สำหรับแหล่งที่นักเรียนซื้อยาบ้า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าส่วนใหญ่ไปซื้อที่แหล่งขายยาบ้าซึ่งเป็นบ้านพักอาศัยที่ขายยาบ้าโดยเฉพาะ พบมากถึง ร้อยละ 46.0 รองลงมาคือไม่ทราบแหล่งที่ซื้อ ร้อยละ 16.0 และเพื่อนนำมาขายร้อยละ 12.0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามเวลา และ สถานที่ที่นิยมใช้เสพยาบ้า

เวลาและสถานที่ที่นิยมใช้เสพยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
เวลาที่นิยมใช้เสพยาบ้า		
ตอนเข้าก่อนไปโรงเรียน	7	14.0
เมื่อมาถึงโรงเรียนช่วงเช้า	19	38.0
ช่วงพักกลางวัน	9	18.0
ช่วงเย็น ๆ ค่ำ ๆ ก่อนออกไปเที่ยวนอกบ้าน	7	14.0
ทุกครั้งที่มีโอกาส	6	12.0
เวลาว่าง	2	4.0
รวม	50	100.0
สถานที่ในโรงเรียนที่นิยมเสพยาบ้า		
ในห้องน้ำหรือสุขา	40	80.0
ในห้องเรียนที่ว่าง	3	6.0
เสพลังโรงเรียน	1	2.0
ไม่เคยเสพลในโรงเรียน	6	12.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่นิยมเสพยาบ้าเมื่อมาถึงโรงเรียนช่วงเช้า ร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ ช่วงพักกลางวัน ร้อยละ 18.0 ช่วงเข้าก่อนไปโรงเรียน และช่วงเย็น ๆ ค่ำ ๆ ก่อนออกไปเที่ยวนอกบ้าน ร้อยละ 14.0

ส่วนสถานที่ในโรงเรียนที่นักเรียนนิยมเสพยาบ้า ส่วนใหญ่นิยมเสพลในห้องน้ำหรือสุขาของโรงเรียน ร้อยละ 80.0 รองลงมาไม่เคยเสพลในโรงเรียน ร้อยละ 12.0 และเสพลในห้องเรียนที่ว่างร้อยละ 6.0

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัว (บาท/เดือน)		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	9	18.0
ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท	8	16.0
ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท	13	26.0
ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท	6	12.0
มากกว่า 30,000 บาท	2	4.0
ไม่ทราบ	11	22.0
ไม่มีรายได้	1	2.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า ครอบครัวของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 26.0 รองลงมา คือ ไม่ทราบว่าครอบครัวของตนเองมีรายได้เท่าใด และมีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 22.0 และ 18.0 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพขาน้ำชา จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายของนักเรียนที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อหนึ่งวัน		
ต่ำกว่า เท่ากับ 20 บาท	3	6.0
21 - 50 บาท	29	58.0
51 - 80 บาท	9	18.0
81 - 100 บาท	6	12.0
มากกว่า 100 บาท	3	6.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เสพขาน้ำชาส่วนใหญ่ ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองต่อวัน ระหว่าง 21 - 50 บาท ร้อยละ 58.0 รองลงมาคือ ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง (ต่อวัน) ระหว่าง 51 - 100 บาท ร้อยละ 18.0 และระหว่าง 81 - 100 บาท ร้อยละ 12.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามลักษณะ
ที่อยู่อาศัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจุบันพักอาศัยกับ		
บิดา-มารดา	28	56.0
บิดา	5	10.0
มารดา	9	18.0
ญาติ (ตา ยาย น้ำ อา)	6	12.0
อยู่คนเดียว	2	4.0
รวม	50	100.0
ที่อยู่ปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานคร	11	22.0
อำเภอเมือง ต่างจังหวัด	7	14.0
ต่างอำเภอ ต่างจังหวัด	32	64.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา ร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ พักอาศัยอยู่กับมารดาและญาติ (ตา ยาย น้ำ อา) ร้อยละ 18 และ 12 สำหรับที่อยู่ปัจจุบัน ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในเขตนอกเมือง (ต่างอำเภอ ต่างจังหวัด) ร้อยละ 64.0 และเขตในเมือง (กรุงเทพ และ อำเภอเมือง ต่างจังหวัด) ร้อยละ 36.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามการเสพยาบ้า
ของบุคคลแวดล้อม

การเสพยาบ้าของบุคคลแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
การมีบุคคลในครอบครัวเสพยาบ้า		
มี	11	22.0
ไม่มี	38	76.0
ไม่ทราบ	1	2.0
รวม	50	100.0
บิดามารดา เสพยาบ้า	1	2.0
พี่ชาย เสพยาบ้า	7	14.0
ญาติ (น้า ลูกลุง) เสพยาบ้า	3	6.0
การมีเพื่อนสนิทเสพยาบ้า		
การมีเพื่อนสนิทในโรงเรียนเสพยาบ้า		
มี	45	90.0
ไม่มี	5	10.0
รวม	50	100.0
การมีเพื่อนสนิทนอกโรงเรียนเสพยาบ้า		
มี	38	76.0
ไม่มี	12	24.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำส่วนใหญ่ไม่มีบุคคลในครอบครัวเสพยาบ้า ร้อยละ 76.0 มีบุคคลในครอบครัวเสพยาบ้า ร้อยละ 22.0 โดยส่วนใหญ่มีพี่ชายเสพยาบ้า ร้อยละ 14.0 รองลงมาเป็นญาติ (น้า ลูกลุง) และบิดา ร้อยละ 6.0 และ 2.0 ตามลำดับ สำหรับการมีเพื่อนสนิทเสพยาบ้า พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำจะมีเพื่อนทั้งในและนอกโรงเรียนเสพยาบ้า โดยมีเพื่อนสนิทในโรงเรียนเสพยาบ้า ร้อยละ 90.0 และมีเพื่อนสนิทนอกโรงเรียนเสพยาบ้า ร้อยละ 76.0

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละ ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามการทราบกฎ
ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และการทราบบทลงโทษตามกฎหมายในการห้าม
เสพยาบ้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
กฎระเบียบข้อบังคับ ในการห้ามเสพยาบ้าในโรงเรียน		
มี	50	100.0
ไม่มี	0	0
รวม	50	100.0
มาตรการลงโทษเมื่อพบนักเรียนเสพยาบ้าในโรงเรียน		
ภาคทัณฑ์	21	42.0
ส่งตัวเข้ารับการรักษา	13	26.0
ไล่ออก	10	20.0
พักการเรียน	4	8.0
ไม่ทราบ	2	4.0
รวม	50	100.0
กฎหมายเกี่ยวกับยาบ้า		
ทราบ	20	40.0
ไม่ทราบ	30	60.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำทราบว่าทางโรงเรียน มีกฎระเบียบในการห้ามเสพยาบ้า ร้อยละ 100.0 สำหรับมาตรการลงโทษเมื่อพบนักเรียนเสพยาบ้า ภายในโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่ทางโรงเรียนมีบทลงโทษเพียงแค่ภาคทัณฑ์ ร้อยละ 42.0 รองลงมา คือ ส่งตัวเข้ารับการรักษา และไล่ออกไม่ให้ศึกษาต่อ ร้อยละ 26.0 และ 20.0 ตามลำดับ

ในด้านของบทลงโทษตามกฎหมายพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำส่วนใหญ่ ไม่ทราบบทลงโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาบ้า ร้อยละ 60.0 ทราบบทลงโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาบ้าเพียงร้อยละ 40.0

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามลักษณะ
การเลี้ยงดูของบิดา-มารดา

ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	จำนวน	ร้อยละ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
แบบเข้มงวดกวดขัน	12	24.0
แบบปล่อยปละละเลย	4	8.0
แบบคาดหวังในตัวนักเรียนสูง	2	4.0
แบบตามใจ ปกป้องคุ้มครอง	18	38.0
แบบตามใจ แต่มีเหตุผล	17	34.0
แบบอิสระ คิดเอง ทำเอง	1	2.0

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะการเลี้ยงดูบุตรของบิดา-มารดา ในนักเรียน
มัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำนั้น ส่วนใหญ่ บิดา-มารดา จะเลี้ยงดูแบบตามใจปกป้องคุ้มครอง ร้อยละ
38.0 รองลงมาคือ เลี้ยงดูแบบตามใจแต่มีเหตุผล และเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ร้อยละ 34.0 และ
24.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละ ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามความสัมพันธ์ กับบุคคลแวดล้อม

ความสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว		
บิดา-มารดา เคยทะเลาะกันหรือไม่		
เคยทะเลาะกัน	27	54.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	23	46.0
รวม	50	100.0
บิดามารดา ทะเลาะกันบ่อยแค่ไหน		
ทะเลาะกันบ่อย	13	26.0
ทะเลาะกัน ไม่บ่อย	14	28.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	23	46.0
รวม	50	100.0
ส่วนใหญ่บิดามารดาทะเลาะกันเรื่องอะไร		
ปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร	7	14.0
ปัญหาสุราและยาเสพติด	3	6.0
ปัญหาเรื่องผู้ชาย	1	2.0
ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว	5	10.0
ปัญหาเรื่องเล็กน้อย (กลับบ้านดึก, ขัดใจ)	9	18.0
ไม่ทราบ	2	4.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	23	46.0
รวม	50	100.0
นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่บิดา-มารดาทะเลาะกัน		
เสียใจ	10	20.0
โกรธ โมโห	7	14.0
เฉย ๆ	6	12.0
เบื่อ	2	4.0
สงสารแม่	1	2.0

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
ราคาญ	1	2.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	23	46.0
	50	100.0
นักเรียนทะเลาะกับพี่น้องหรือไม่		
ทะเลาะกัน	23	46.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	27	54.0
รวม	50	100.0
นักเรียนทะเลาะกับพี่น้องบ่อยแค่ไหน		
ทะเลาะกันบ่อย	13	26.0
ทะเลาะกันไม่บ่อย	10	20.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	27	54.0
รวม	50	100.0
ส่วนใหญ่ทะเลาะกันเรื่องอะไร		
ขัดใจ	7	14.0
แย่งของเล่น ขนมน	5	10.0
ยาเสพติด	3	6.0
เงิน	1	2.0
เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ พุดจาเสียดสี เกี่ยวกับ		
ทำงาน	6	12.0
จำไม่ได้	1	2.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	27	54.0
รวม	50	100.0
นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่ทะเลาะกับพี่น้อง		
หงุดหงิด โมโห	7	14.0
เสียใจ	6	12.0
เบื่อ	1	2.0

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
เลข ๑	5	10.0
สนุกดี	2	4.0
คิดว่าตนเองไม่ผิด	2	4.0
ไม่เคยทะเลาะกัน	27	54.0
รวม	50	100.0
เมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนจะปรึกษาใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
บิดา-มารดา	1	2.0
บิดา	4	8.0
มารดา	8	16.0
พี่	6	12.0
เพื่อน	19	38.0
ครู-อาจารย์	3	6.0
ญาติ (ตา ยาย ป้า)	2	4.0
ไม่ปรึกษาใครเลย คิดเอง	13	26.0
นักเรียนต้องการย้ายบ้านหรือไม่		
ต้องการ	14	28.0
ไม่ต้องการ	35	70.0
ไม่แน่ใจ	1	2.0
รวม	50	100.0
นักเรียนต้องการย้ายบ้านเพราะอะไร		
ต้องการกลับไปอยู่กับบิดา-มารดา	5	10.0
ต้องการอยู่หอพักกับเพื่อน	1	2.0
สังคมแถวบ้านเป็นแหล่งยาเสพติด	4	8.0
เบียดสภาพแวดล้อมเก่า ๆ	1	2.0
ถูกบังคับมากเกินไป	2	4.0
ค่าเช่าหอพักแพงเกินไป	1	2.0

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนไม่ต้องการย้ายบ้านเพราะอะไร		
อยู่บ้านเดิมสบายคืออยู่แล้ว	27	54.0
แถวบ้านมีเพื่อนคืออยู่แล้ว	5	10.0
ต้องการอยู่กับบิดา-มารดา	2	4.0
ไม่ทราบว่าจะไปอยู่ที่ไหน	1	2.0
นักเรียนต้องการย้ายโรงเรียนหรือไม่		
ต้องการ	15	30.0
ไม่ต้องการ	34	68.0
ไม่แน่ใจ	1	2.0
รวม	50	100.0
นักเรียนต้องการย้ายโรงเรียนเพราะอะไร		
ในโรงเรียนมียาเสพติดมาก	7	14.0
อายุเพื่อน เนื่องจากเพื่อนรู้ว่าตนเองเสพยาบ้า	3	6.0
กฎระเบียบและอาจารย์ฝ่ายปกครองเข้มงวดมาก	2	4.0
โรงเรียนอยู่ไกลจากบ้านมาก	1	2.0
มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน	1	2.0
ต้องการเรียนหนังสือในเขตเมือง	1	2.0
รวม	15	30.0
นักเรียนไม่ต้องการย้ายโรงเรียนเพราะอะไร		
สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนคือครู-อาจารย์ดี	18	36.0
ต้องการอยู่กับเพื่อนเก่า	9	18.0
โรงเรียนอยู่ใกล้บ้านดี	4	8.0
อยู่โรงเรียนอิสระมากกว่าอยู่บ้าน	1	2.0
อื่น ๆ (ย้ายบ่อย, อยากรอยู่กับผู้ปกครอง)	2	4.0
รวม	34	68.0

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำว่า ส่วนใหญ่ภายในครอบครัวของนักเรียน บิดา-มารดา จะทะเลาะกัน ร้อยละ 54.0 ส่วนตัวของนักเรียนเองก็เคยทะเลาะกับพี่น้อง เช่นกัน ร้อยละ 46.0 สำหรับด้านบิดามารดาที่ทะเลาะกันนั้น ส่วนใหญ่พบว่าทะเลาะกันไม่บ่อย ร้อยละ 26.0 ด้านตัวของนักเรียนซึ่งเคยทะเลาะกับพี่น้อง ส่วนใหญ่พบว่าทะเลาะกันบ่อยถึงร้อยละ 26.0

ด้านปัญหาที่บิดา-มารดา มักทะเลาะกันบ่อยที่สุด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การกลับบ้านดึกของบิดา การขัดใจ และการพูดจาไม่เข้าใจกัน เป็นต้น พบร้อยละ 18.0 รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร และเรื่องค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ร้อยละ 14.0 และ 10.0

สำหรับปัญหาที่นักเรียนมักทะเลาะกับพี่น้อง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ชอบขัดใจกัน ร้อยละ 14.0 รองลงมาเป็นปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ (การพูดจาเสียดสีกัน เกี่ยวกับทำงานบ้าน) และปัญหาการแย่งของเล่น แย่งขนม พบร้อยละ 12.0 และ 10.0

ด้านความรู้สึกของนักเรียนที่เสพยาบ้าซ้ำ เมื่อพบเห็นบิดา-มารดาทะเลาะกัน ส่วนใหญ่มีความรู้สึกเสียใจ ร้อยละ 20 รองลงมาคือ โกรธ โมโห และเฉย ๆ ร้อยละ 14.0 และ 12.0 ส่วนความรู้สึกของนักเรียนเมื่อทะเลาะกับพี่น้องกันเอง ส่วนใหญ่นักเรียนมีความรู้สึก หงุดหงิด โมโห ร้อยละ 14.0 รองลงมาคือ มีความรู้สึกเสียใจ และไม่รู้สึกอะไร เฉย ๆ ร้อยละ 12.0 และ 10.0

ด้านการขอรับคำปรึกษานักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำส่วนใหญ่ เมื่อเกิดปัญหานักเรียนจะนำปัญหาไปปรึกษาเพื่อน ร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ ไม่ปรึกษาใครเลย นักเรียนจะคิดเอง ร้อยละ 26.0 ปรึกษาครู-อาจารย์ เพียงร้อยละ 6.0 เท่านั้น

สำหรับความต้องการในการย้ายบ้าน นักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ต้องการย้ายบ้านที่อยู่อาศัยปัจจุบัน ร้อยละ 70.0 เนื่องจาก บ้านเดิมอยู่สุขสบายคืออยู่และร้อยละ 54.0 ในด้านความต้องการในการย้ายโรงเรียน นักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ ไม่ต้องการย้ายโรงเรียน ร้อยละ 68.0 เนื่องจาก สภาพแวดล้อมในโรงเรียนดี ครูอาจารย์ดี ร้อยละ 36.0

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความรู้ ทักษะ และความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า แสดงไว้ในตารางที่ 14 ถึง ตารางที่ 19

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้ระดับดีมาก (14 - 15 คะแนน)	1	2.0
มีความรู้ระดับดี (12 - 13 คะแนน)	0	0
มีความรู้ระดับค่อนข้างดี (10 - 11 คะแนน)	11	22.0
มีความรู้ระดับพอใช้ (7 - 9 คะแนน)	25	50.0
มีความรู้ระดับต้องปรับปรุง (0 - 6 คะแนน)	13	26.0
รวม	50	100.0

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 8.08

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 2.10

คะแนนต่ำสุด-สูงสุด 4 คะแนน - 14 คะแนน

จากตารางที่ 14 แสดงถึงระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ มีระดับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าในระดับพอใช้ ร้อยละ 50.0 โดยมีระดับความรู้ระดับต้องปรับปรุง ร้อยละ 26.0 และระดับค่อนข้างดี ร้อยละ 22.0 ส่วนความรู้ในระดับดีมาก มีเพียง 2.0 เท่านั้น คะแนนเฉลี่ย 8.08 คะแนนต่ำสุด 4 คะแนน และคะแนนสูงสุด 14 คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้
เกี่ยวกับยาบ้าที่ตอบถูกในแต่ละข้อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า (N=50)

	ข้อคำถาม	จำนวนผู้ตอบถูก		\bar{X}	SD
		N = 50	%		
1	ยาบ้าเป็นยาเสพติดประเภทใด	40	80	.80	.40
2	ยาบ้าในสภาวะบริสุทธิ์มีลักษณะอย่างไร	5	10	.10	.30
3	ข้อใดเป็นลักษณะอาการที่สามารถบอกได้ว่าเพื่อนของนักเรียนเสพยาบ้า	21	42	.42	.50
4	เหตุใดจึงมักจะเปลี่ยนชื่อจาก "ยาบ้า" เป็น "ยาบ้า"	45	90	.90	.30
5	การเสพยาบ้ามีข้อดีหรือไม่อย่างไร	18	36	.36	.49
6	เมื่อใช้ยาบ้าในช่วงแรก ๆ ผู้เสพจะมีความรู้สึกอย่างไร ถ้าใช้ในขนาดไม่สูงนัก	7	14	.14	.35
7	โทษเฉียบพลันที่เกิดจากการเสพยาบ้า	20	40	.40	.50
8	เมื่อใช้ยาบ้าไปนาน ๆ ผู้เสพยาจะมีอาการอย่างไร	39	78	.78	.42
9	ยาบ้าทำให้ผู้เสพยามีอาการผิดปกติทางจิตหรือไม่อย่างไร	36	72	.72	.45
10	ผู้เสพยาบ้ามีโอกาสเกิดโรคแทรกซ้อนได้หรือไม่	29	58	.58	.50
11	ผู้เสพยาบ้ามีโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 อย่างไร	20	40	.40	.50
12	เหตุใดจึงบัญญัติโทษของยาบ้าไว้สูงสุดเทียบกับผงขาว	22	44	.44	.50
13	การบำบัดรักษาผู้ติดยาบ้า ควรรักษาในลักษณะใด	41	82	.82	.39
14	ปัจจัยที่สามารถทำให้ผู้เสพยาบ้าส่วนใหญ่เลิกเสพยาบ้าได้คืออะไร	41	82	.82	.39
15	ปัจจัยสำคัญที่ช่วยป้องกันการเสพยาบ้า คืออะไร	20	40	.40	.50
รวม				8.08	2.10

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ในการตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับยาบ้า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อคำถามที่นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำตอบถูกมากที่สุด คือ “เหตุใดมีการเปลี่ยนชื่อจาก “ยาบ้า” เป็น “ยาบ้า” ” ร้อยละ 90.0 รองลงมาคือ “การนำบัตรรักษาผู้ติดยาบ้า ควบคุมรักษาในลักษณะใด” ร้อยละ 82.0 และ “ปัจจัยที่สามารถทำให้ผู้เสพยาบ้า ส่วนใหญ่เลิกเสพยาบ้าได้คืออะไร” ร้อยละ 82.0

ส่วนข้อคำถามที่นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำตอบถูกน้อยที่สุด คือ “ยาบ้าในสภาวะบริสุทธิ์มีลักษณะอย่างไร” ร้อยละ 10.0 รองลงมาคือ “เมื่อใช้ยาบ้าในช่วงแรก ๆ ผู้เสพยาจะมีความรู้สึกอย่างไร ถ้าใช้ในขนาดไม่สูงนัก” ร้อยละ 14.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามระดับทัศนคติที่มีต่อการเสพยาบ้า

ระดับทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับทัศนคติดีมาก (3.50 - 4.00)	8	16.0
ระดับทัศนคติดี (2.50 - 3.49)	40	80.0
ระดับทัศนคติพอใช้ (1.50 - 2.49)	2	4.0
ระดับทัศนคติต้องปรับปรุง (1.00 - 1.49)	0	0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 16 แสดงถึงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า มีทัศนคติต่อการเสพยาบ้าในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 80.0 และระดับทัศนคติดีมาก คิดเป็นร้อยละ 16.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนทัศนคติต่อการเสพยาบ้าในแต่ละข้อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ (N = 50)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็น	ไม่เห็นด้วย	\bar{X}	SD.
		อย่างยิ่ง	จำนวน	ด้วย	อย่างยิ่ง		
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1	การเสพยาบ้าเพียงเล็กน้อยไม่ทำให้ติดได้ (-)	5 (10.0)	16 (32.0)	19 (38.0)	10 (20.0)	2.68	.91
2	การเสพยาบ้าเป็นการฆ่าตัวตายแบบค่อนข้าง (+)	20 (40.0)	22 (44.0)	6 (12.0)	2 (4.0)	3.20	.81
3	การเสพยาบ้าเป็นการสร้างสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน (-)	0 (0)	12 (24.0)	23 (46.0)	15 (30.0)	3.06	.74
4	การเสพยาบ้าทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ง่ายขึ้น (-)	1 (2.0)	21 (42.0)	10 (20.0)	18 (36.0)	2.90	.93
5	การเสพยาบ้า อาจนำไปสู่ความตายได้ (+)	29 (58.0)	15 (30.0)	4 (8.0)	2 (4.0)	3.42	.81
6	การเสพยาบ้า แม้ว่าจะสิ้นเปลืองแต่คุ้มค่า เพราะช่วยให้ดูหนังสือได้นาน (-)	1 (2.0)	13 (26.0)	22 (44.0)	14 (28.0)	2.98	.80
7	วัยรุ่นสมัยใหม่ ไม่เสพยาบ้า (+)	20 (40.0)	12 (24.0)	14 (28.0)	4 (8.0)	2.96	1.0
8	การเสพยาบ้าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น ไม่ทำให้เสียหาย (-)	2 (4.0)	7 (14.0)	19 (38.0)	22 (44.0)	3.22	.84
9	ผู้เสพยาบ้า คือผู้ที่หลงผิด (+)	26 (52.0)	19 (38.0)	2 (4.0)	3 (6.0)	3.36	.83
10	การเสพยาบ้าในระยะเริ่มแรกไม่ เป็นอันตรายต่อร่างกาย (-)	1 (2.0)	21 (42.0)	21 (42.0)	7 (14.0)	2.68	.74
11	การเสพยาบ้า การค้ายาบ้าเป็นการทำลายความมั่นคงของประเทศชาติบ้านเมือง (+)	30 (60.0)	16 (32.0)	0 (0)	4 (8.0)	3.44	.86
12	ตำรวจวิศุคควรคิดเลิกเสพยาบ้า (+)	41 (82.0)	7 (14.0)	0 (0)	2 (4.0)	3.74	.66

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็น	ไม่เห็นด้วย	\bar{X}	SD.
		อย่างยิ่ง	จำนวน	ด้วย	จำนวน		
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
13	การเสพยาบ้าเป็นระยะ ๆ ทำให้ร่างกายสดชื่น จิตใจสบาย	1	11	22	16	3.06	.79
	ตลอดวัน (-)	(2.0)	(22.0)	(44.0)	(32.0)		
14	ผู้ที่เสพยาบ้าอาจมีอาการคลุ้มคลั่ง และทำร้ายผู้อื่นหรือตนเองได้ (+)	15	27	7	1	3.12	.72
		(30.0)	(54.0)	(14.0)	(2.0)		
15	ข้าพเจ้าไม่เคยคิดกังวลเกี่ยวกับโรคที่เกิดจากการเสพยาบ้า (-)	1	18	24	7	2.74	.72
		(2.0)	(36.0)	(48.0)	(14.0)		
16	การเสพยาบ้าทำให้เสียอนาคตได้ (+)	34	13	1	2	3.50	.73
		(68.0)	(26.0)	(2.0)	(4.0)		
17	ยาบ้าช่วยให้ร่างกายแข็งแรง เพิ่มความต้านทานโรคได้ (-)	1	0	19	30	3.56	.61
		(2.0)	(0)	(38.0)	(60.0)		
18	การเสพยาบ้าทำให้ร่างกายชุ่มพอม (+)	26	20	2	2	3.40	.76
		(52.0)	(40.0)	(4.0)	(4.0)		
19	การเสพยาบ้าไปนาน ๆ จะทำให้ร่างกายทรุดโทรม และเกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย (+)	32	15	0	3	3.52	.79
		(64.0)	(30.0)	(0)	(6.0)		
20	การเสพยาบ้าทำให้เป็นผู้ที่กล้าแสดงออก (-)	7	10	25	8	2.68	.91
		(14.0)	(20.0)	(50.00)	(16.0)		
รวม						3.17	.80

หมายเหตุ (+) ทิศนคติทางบวก

(-) ทิศนคติทางลบ

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีทัศนคติอยู่ในระดับดีมากกว่าทุกข้อคือ ข้อที่ 12 "ถ้ารักชีวิตควรคิดเลิกเสพยาบ้า" โดยมีค่าเฉลี่ย 3.74 รองลงมาคือ ข้อที่

16 “การเสพยาบ้าทำให้เสียอนาคตได้” โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 และข้อที่ 17 นักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า “ยาบ้าช่วยให้ ร่างกายแข็งแรงเพิ่มความต้านทานโรคได้” โดยมีค่าเฉลี่ย 3.56 ส่วนข้อคำถามที่มีทัศนคติอยู่ในระดับดี แต่น้อยกว่าทุกข้อ คือ ข้อที่ 1 “การเสพยาบ้าเพียงเล็กน้อยไม่ทำให้ติดได้” ข้อที่ 10 “การเสพยาบ้าในระยะเริ่มแรกไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย” และข้อที่ 20 “การเสพยาบ้า ทำให้เป็นผู้ที่กล้าแสดงออก” โดยมีค่าเฉลี่ย 2.68 ทั้ง 3 ข้อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามระดับความเชื่อ
เกี่ยวกับการเสพยาบ้า

ระดับความเชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับดีมาก (3.50 - 4.00)	4	8.0
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับดี (2.50 - 3.49)	45	90.0
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับพอใช้ (1.50 - 2.49)	1	2.0
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับต้องปรับปรุง (1.00 - 1.49)	0	0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า ส่วนมากมีความเชื่อถูกต้องเกี่ยวกับการเสพยาบ้าอยู่ในระดับดี และดีมาก คิดเป็นร้อยละ 98.0 โดยมีความเชื่อถูกต้องในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 8.0 ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 90.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความเชื่อ
เกี่ยวกับการเสพยาบ้าในแต่ละข้อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า (N = 50)

ข้อ	ข้อคำถาม	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็น	ไม่เห็นด้วย	\bar{X}	SD.
		อย่างยิ่ง	จำนวน	จำนวน	ด้วย		
		จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1	ผู้ที่เสพยาบ้าทุกคนมีโอกาสเป็น โรคติดเชื้อมาก (+)	4 (8.0)	36 (72.0)	10 (20.0)	0 (0)	2.80	.52
2	การเสพยาบ้าทำให้มีความอดทน ต่อการอ่านหนังสือได้นานขึ้น (-)	4 (8.0)	23 (46.0)	17 (34.0)	6 (12.0)	2.50	.81
3	ผู้ที่เสพยาบ้าไปนาน ๆ จะทำให้ หงุดหงิดง่าย สมาธิเสีย (+)	24 (48.0)	22 (44.0)	4 (8.0)	0 (0)	3.40	.64
4	ยาบ้าช่วยให้ลืมความทุกข์ได้ (-)	6 (12.0)	13 (26.0)	22 (44.0)	9 (18.0)	2.68	.91
5	ยาบ้าทำให้ตนเองมีความมั่นใจมาก ขึ้น (-)	4 (8.0)	16 (32.0)	23 (46.0)	7 (14.0)	2.66	.82
6	ยาบ้าเป็นยาอันตรายทำให้ผู้เสพยา เสียชีวิตได้ (+)	23 (46.0)	22 (44.0)	4 (8.0)	1 (2.0)	3.34	.72
7	การเลิกคบเพื่อนที่เสพยาบ้า ช่วยให้เลิกเสพยาบ้าได้ (+)	14 (28.0)	19 (38.0)	14 (28.0)	3 (6.0)	2.88	.90
8	ยาบ้าเป็นเพื่อนที่ดีที่สุด (-)	1 (2.0)	5 (10.0)	19 (38.0)	25 (50.0)	3.36	.75
9	การออกกำลังกายสม่ำเสมอ ช่วยให้สามารถเลิกเสพยาบ้าได้ ง่ายขึ้น (+)	16 (32.0)	26 (52.0)	6 (12.0)	2 (4.0)	3.12	.77
10	ยาบ้าช่วยแก้ปัญหาชีวิตได้ (-)	3 (6.0)	4 (8.0)	28 (56.0)	15 (30.0)	3.10	.79
11	การเสพยาบ้าช่วยให้สมองปลอด โปร่ง เรียนหนังสือได้ดีขึ้น (-)	1 (2.0)	7 (14.0)	28 (56.0)	14 (28.0)	3.10	.71
12	การที่จะเลิกเสพยาบ้าได้ ผู้เสพยาจะ ต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งพอ (+)	34 (68.0)	12 (24.0)	1 (2.0)	3 (6.0)	3.54	.81

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็น	ไม่เห็นด้วย	\bar{X}	SD.
		อย่างยิ่ง		ด้วย	อย่างยิ่ง		
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
13	ผู้ที่เสพยาบ้ามักไม่ทำให้ผู้อื่น เดือนร้อน (-)	7 (14.0)	7 (14.0)	26 (52.0)	10 (20.0)	2.70	.93
14	ผู้ที่เสพยาบ้าจะต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการรักษาโรคต่าง ๆ อันเนื่อง จากการเสพยาบ้าเป็นจำนวนมาก (+)	19 (38.0)	25 (50.0)	5 (10.0)	1 (2.0)	3.24	.72
15	ถ้าจะถอนพิษยาบ้าต้องดื่มสุรา ทดแทน (-)	3 (6.0)	11 (22.0)	16 (32.0)	20 (40.0)	3.06	.94
16	ยาบ้าไม่ใช่ยาเสพติด แต่เป็นยา ที่ช่วยให้ร่างกายตื่นตัวอยู่ตลอด (-)	2 (4.0)	11 (22.0)	27 (54.0)	10 (20.0)	2.90	.76
17	ผู้ที่เสพยาบ้าอาจเป็นโรคเอดส์ และโรคตับอักเสบได้ (+)	5 (10.0)	28 (56.0)	14 (28.0)	3 (6.0)	2.70	.74
18	ยาบ้าเป็นยาเพิ่มพลัง ทำให้มีความ อดทนในการทำงานสูง แม้ว่า ร่างกายจะอ่อนเพลียก็ตาม (-)	9 (18.0)	22 (44.0)	14 (28.0)	5 (10.0)	2.30	.89
19	ถ้าหยุดเสพยาบ้าเพียง 1-2 วัน ก็สามารถเลิกเสพยาบ้าได้ (-)	2 (4.0)	7 (14.0)	27 (54.0)	14 (28.0)	3.06	.77
20	การเสพยาบ้าไม่ว่าจะโดยวิธีใด ก็ตาม จะมีอันตรายต่อสุขภาพ เช่นกัน (+)	25 (50.0)	17 (34.0)	5 (10.0)	3 (6.0)	3.20	.88
รวม						2.99	.79

หมายเหตุ

(+) ความเชื่อทางบวก

(-) ความเชื่อทางลบ

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าจำนวนมาก มีความเชื่อถูกต้องเกี่ยวกับยาบ้าอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเชื่อถูกต้องดีมากกว่าทุกข้อ คือ ข้อที่ 12 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับ “การที่จะเลิกเสพยาบ้า ผู้เสพต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งพอ” โดยมีค่าเฉลี่ย 3.54 รองลงมาคือนักเรียนเห็นด้วยว่า “ผู้ที่เสพยาบ้าไปนาน ๆ จะทำให้หยุดหึงได้ง่าย สมานิลิข” โดยมีค่าเฉลี่ย 3.40 ส่วนข้อที่มีความเชื่อถูกต้องเกี่ยวกับยาบ้าอยู่ในระดับพอใช้ คือ “ยาบ้าเป็นยาเพิ่มพลังทำให้มีความอดทนในการทำงานสูง แม้ว่าร่างกายจะอ่อนเพลียก็ตาม” โดยมีค่าเฉลี่ย 2.30

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเสพยาบ้า

ผลการศึกษาพฤติกรรมการเสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 20 ถึง ตารางที่ 27

ตารางที่ 20 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่เสพยาบ้า จำแนกตาม อายุที่เริ่มเสพยาบ้า
ระยะเวลาที่หยุดเสพยาบ้า ระยะเวลาในการเสพยาบ้า และอายุที่เริ่มเสพยาบ้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุที่เริ่มเสพยาบ้า		
11 - 13 ปี	21	42.0
14 - 16 ปี	27	54.0
17 - 19 ปี	2	6.0
รวม	50	100.0
ระยะเวลาที่หยุดเสพยาบ้า		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 สัปดาห์	11	22.0
มากกว่า 2 สัปดาห์ - 4 สัปดาห์	18	36.0
มากกว่า 1 เดือน - 2 เดือน	13	26.0
มากกว่า 2 เดือน - 3 เดือน	4	8.0
มากกว่า 3 เดือน - 6 เดือน	2	4.0
มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี	1	2.0
1 ปีขึ้นไป	1	2.0
รวม	50	100.0
ระยะเวลาที่เสพยาบ้า		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 สัปดาห์	8	16.0
มากกว่า 2 สัปดาห์ - 4 สัปดาห์	6	12.0
มากกว่า 1 เดือน - 2 เดือน	10	20.0
มากกว่า 2 เดือน - 3 เดือน	8	16.0
มากกว่า 3 เดือน - 6 เดือน	12	24.0
มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี	5	10.0
1 ปีขึ้นไป	1	2.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุที่เสพยาบ้าซ้ำ		
11 - 13 ปี	3	6.0
14 - 16 ปี	32	64.0
17 - 19 ปี	15	30.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่เริ่มเสพยาบ้าครั้งแรกอายุระหว่าง 14-16 ปี ร้อยละ 64.0 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 11-13 ปี ร้อยละ 6.0 นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่หยุดเสพยาบ้าได้นานกว่า 2-4 สัปดาห์ ร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ หยุดเสพยาบ้าได้นานกว่า 1-2 เดือน และหยุดเสพยาบ้าได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 สัปดาห์ ร้อยละ 26.0 และ 22.0 ส่วนระยะเวลาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่ จะเสพยาบ้าซ้ำ นานกว่า 3-6 เดือน ร้อยละ 24.0 รองลงมาคือ เสพซ้ำนานกว่า 1-2 เดือน ร้อยละ 20.0

สำหรับอายุของนักเรียนที่เริ่มเสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี ร้อยละ 64.0 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 17-19 ปี ร้อยละ 30.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามสาเหตุของการเสพยาบ้าเม็ดแรก ที่มาของยาบ้าเม็ดแรก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุของการเสพยาบ้าเม็ดแรก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
อยากทดลอง	42	84.0
เพื่อนชวน	20	40.0
กลายเครียด	6	12.0
ตามแฟชั่น	2	4.0
เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย	2	4.0
เพิ่มความอดทนในการดูหนังสือ	1	2.0
ญาติเพื่อนชวน	2	6.0
อื่น ๆ (อยากเข้ากลุ่มเพื่อนได้ อยากสนุก)	4	8.0
ที่มาของยาบ้าเม็ดแรก		
เพื่อนสนิท	36	72.0
ตัวเอง	6	12.0
อื่น ๆ (พระ พี่ชาย คนรู้จัก)	8	16.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำส่วนใหญ่เริ่มเสพยาบ้าครั้งแรก เนื่องจากอยากทดลอง ร้อยละ 84.0 รองลงมาคือ เพื่อนชวน และกลายเครียด ร้อยละ 40.0 และ 12.0

ส่วนที่มาของยาบ้าเม็ดแรกที่เสพ พบว่าส่วนใหญ่ได้มาจากเพื่อนสนิท ร้อยละ 72.0 รองลงมาคือได้จากคนอื่น ๆ (พระ พี่ชาย คนรู้จัก) ร้อยละ 16.0

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามจำนวนยาบ้าที่เสพ วิธีการเสพ และการเสพยาบ้าร่วมกับยาเสพติดชนิดอื่น

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนยาบ้าที่เสพต่อวัน		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 - 2 เม็ด	27	54.0
มากกว่า 2 - 3 เม็ด	10	20.0
มากกว่า 3 - 4 เม็ด	3	6.0
มากกว่า 4 - 5 เม็ด	5	10.0
มากกว่า 5 - 9 เม็ด	3	6.0
มากกว่า 9 เม็ดขึ้นไป	2	10.0
รวม	50	100.0
วิธีการเสพยาบ้า		
ใส่กระທงລນไฟຊູບຄວັນ	50	100.0
รวม	50	100.0
การเสพยาบ้าร่วมกับยาเสพติดชนิดอื่น		
ใช้	10	20.0
ไม่ใช้	40	80.0
รวม	50	100.0
ใช้ยาเสพติดชนิดอื่นร่วมกับยาบ้า		
กัญชา	4	8.0
กาว 3 K	3	6.0
ยานอนหลับ	2	4.0
ผงขาว	1	2.0

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่เสพยาบ้าจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1-2 เม็ดต่อวัน ร้อยละ 54.0 รองลงมาคือ เสพยาบ้ามากกว่า 2-3 เม็ด และมากกว่า 4-5 เม็ดต่อวัน ร้อยละ 20.0 และ 10.0 ส่วนวิธีการเสพยาบ้า คือ ใส่ยาบ้าลงในกระທงລນไฟຊູບຄວັນ ร้อยละ 100.0 ไม่ใช้ยาเสพติดชนิดอื่นร่วมกับยาบ้า ร้อยละ 80.0 ซึ่งถ้าใช้ยาบ้าร่วมกับยาเสพติดชนิดอื่น ส่วนใหญ่นิยมใช้ร่วมกับกัญชา ร้อยละ 8.0 รองลงมาคือ กาว 3 K และยานอนหลับ ร้อยละ 6.0 และ 4.0

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้า ด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม และวิธีการปฏิบัติตนเมื่อเห็นผู้อื่นเสพยาบ้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม		
1 ครั้ง	25	50.0
2 ครั้ง	18	36.0
3 ครั้ง	4	8.0
4 ครั้ง	0	0
มากกว่า 4 ครั้ง	3	6.0
รวม	50	100.0
วิธีการปฏิบัติตนเมื่อพบเห็นเพื่อนหรือผู้อื่นเสพยาบ้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เดินหนี	30	60.0
แนะนำให้เลิกเสพยาบ้า	14	28.0
ปฏิเสธ	8	16.0
เฉย ๆ	3	6.0
ห้ามใจตนเองไม่ให้เสพ	1	2.0

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือเคยหยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือเคยเลิกเสพยาบ้ามาแล้ว 2 ครั้ง ร้อยละ 36.0 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่มีวิธีการปฏิบัติตนเมื่อพบเห็นเพื่อนหรือผู้อื่นเสพยาบ้าโดยการเดินหนี ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ นักเรียนที่เสพยาบ้าซ้ำจะแนะนำให้ผู้ที่พบเห็นเลิกเสพยาบ้า ร้อยละ 28.0

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าเฉลี่ยต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจุบันนักเรียนเสพยาบ้าค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าเฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1,000 บาท	6	12.0
1,001 - 2,000 บาท	14	28.0
2,001 - 3,000 บาท	8	16.0
3,001 - 4,000 บาท	2	4.0
4,001 - 5,000 บาท	5	10.0
5,001 - 6,000 บาท	4	8.0
6,001 - 7,000 บาท	3	6.0
7,001 - 8,000 บาท	2	4.0
มากกว่า 8,000 บาท	6	12.0
รวม	50	100.0
ช่วงแรกนักเรียนเสพยาบ้าค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าเฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1,000 บาท	18	36.0
1,001 - 2,000 บาท	12	24.0
2,001 - 3,000 บาท	11	22.0
3,001 - 4,000 บาท	3	6.0
4,001 - 5,000 บาท	3	6.0
5,001 - 6,000 บาท	0	0
6,001 - 7,000 บาท	2	4.0
7,001 - 8,000 บาท	0	0
มากกว่า 8,000 บาท	1	2.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือน		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 500 บาท	3	6.0
501 - 1,000 บาท	11	22.0
1,001 - 2,000 บาท	6	12.0
2,001 - 3,000 บาท	7	14.0
3,001 - 4,000 บาท	4	8.0
4,001 - 5,000 บาท	3	6.0
มากกว่า 5,000 บาท	4	8.0
ไม่แตกต่าง	8	16.0
น้อยกว่าเดิม	4	8.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าเฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าจ่ายในปัจจุบันส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายเดือนละ 1,001 - 2,000 บาท ร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ 2,001 - 3,000 บาท ร้อยละ 16.0 ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือนในช่วงแรกที่เสพยาบ้า นักเรียนที่เสพยาบ้าส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท ร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 - 2,000 บาท และ 2,001 - 3,000 บาท ร้อยละ 24.0 และ 22.0

ด้านผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีผลต่างระหว่าง 501 - 1,000 บาท ร้อยละ 22.0 รองลงมาคือ ไม่มีความแตกต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือน และมีผลต่างระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท ร้อยละ 16.0 และ 14.0

ตารางที่ 25 จำนวน และร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามความต้องการ เลิกเสพยาบ้า และเหตุผลที่ต้องการและไม่ต้องการเลิกเสพยาบ้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความต้องการในการเลิกเสพยาบ้า		
ต้องการ	42	84.0
ไม่ต้องการ	2	4.0
ไม่แน่ใจว่าจะเลิกยาบ้าได้สำเร็จหรือไม่	6	12.0
รวม	50	100.0
เหตุผลที่ต้องการเลิกเสพยาบ้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ตั้งใจเลิกเสพยาบ้า	15	30.0
ไม่อยากเสียเงินกับการเสพยาบ้า	6	12.0
ไม่อยากทำลายสุขภาพตนเองอีกต่อไป	12	24.0
ไม่อยากทำให้บุคคลในครอบครัวเสียใจ	14	28.0
ไม่อยากทำลายอนาคตตนเอง	14	28.0
เหตุผลที่ไม่ต้องการเลิกเสพยาบ้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ต้องการหารายได้พิเศษ	1	2.0
รักสนุก กลัวเข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้	2	4.0

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำส่วนใหญ่ต้องการเลิกเสพยาบ้า ร้อยละ 84.0 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะเลิกเสพยาบ้าได้หรือไม่ ร้อยละ 12.0

สำหรับเหตุผลที่ต้องการเลิกเสพยาบ้า ส่วนใหญ่ นักเรียนตั้งใจเลิกเสพยาบ้า ร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ ไม่อยากทำลายอนาคตตนเอง และไม่อยากทำให้บุคคลในครอบครัวเสียใจ ร้อยละ 28.0

ส่วนเหตุผลที่นักเรียนไม่ต้องการเลิกเสพยาบ้า ส่วนใหญ่เพราะรักสนุก กลัวเข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้ ร้อยละ 4.0 รองลงมาคือต้องการหารายได้พิเศษ ร้อยละ 2.0

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้าซ้ำ จำแนกตามสาเหตุที่ทำให้
นักเรียนหันกลับไปเสพยาบ้าซ้ำอีก และความรู้สึกของนักเรียนเองเมื่อติดยาบ้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุที่ทำให้นักเรียนหันกลับไปเสพยาบ้าซ้ำอีก		
เนื่องจากจิตใจไม่เข้มแข็งพอ	28	56.0
เนื่องจากยังมีเพื่อนหรือผู้ที่ใกล้ชิดยังเสพยาบ้าอยู่	9	18.0
เพื่อเพิ่มความอดทนในการทำงาน อ่านหนังสือ	2	4.0
เพื่อคลายเครียด	7	14.0
อื่น (เหงา ไม่มีอะไรทำ ยังรักสนุกอยู่)	4	8.0
รวม	50	100.0
ความรู้สึกของนักเรียนเมื่อติดยาบ้า (ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สับสน	5	10.0
อายเพื่อน	14	28.0
กลัวเสียอนาคต	14	28.0
เป็นปัญหาของครอบครัวมาก	15	30.0
เสียใจที่ไปติดยาบ้า	14	28.0
เป็นที่รังเกียจของสังคม	2	4.0
เมื่อสภาพเก่า ๆ	3	6.0
หงุดหงิดมากเวลาไม่ได้เสพยาบ้า	2	4.0
เครียด	1	2.0
สงสารบิดา-มารดา	1	2.0
ร่างกายทรุดโทรม	1	2.0
หูแว่ว ประสาทหลอน	3	6.0

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนหันกลับไปเสพยาบ้าซ้ำ ส่วนใหญ่เนื่องจากจิตใจของนักเรียนไม่เข้มแข็งพอ ร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ ยังมีเพื่อนหรือผู้ที่ใกล้ชิดยังเสพยาบ้า อยู่และเพื่อคลายเครียด ร้อยละ 18.0 และ 14.0 สำหรับความรู้สึกของนักเรียนเมื่อติดยาบานั้น พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ว่าตนเองเป็นปัญหาของครอบครัวมากถึงร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ มีความรู้สึกอายเพื่อน กลัวเสียอนาคต และเสียใจที่ไปติดยาบ้า ร้อยละ 28.0

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า จำแนกตามความต้องการ
ให้โรงเรียนช่วยเหลือในการเลิกเสพยาบ้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความต้องการให้โรงเรียนช่วยเหลือในการเลิกเสพยาบ้า		
- ไม่ลงโทษนักเรียน และส่งตัวนักเรียนเข้ารับการรักษาในสถานบำบัด	2	4.0
- ช่วยพูดกับบิดา-มารดา หรือผู้ปกครองให้ยอมรับนักเรียนและส่งตัวเข้ารับการบำบัดรักษา	30	60.0
- มีครู-อาจารย์ที่รับปรึกษาปัญหานี้โดยเฉพาะและต้องปกปิดเรื่องของนักเรียน	2	4.0
- ให้ครูอาจารย์ช่วยขจัดปัญหาเสพติดในโรงเรียน	2	4.0
- ขอให้ทางโรงเรียนเปิดโอกาสให้เลิกเสพยาบ้า และขอให้ทางโรงเรียนอนุญาตให้ศึกษาต่อ พร้อมทั้งช่วยเหลือด้านการเรียน	11	22.0
- ไม่ต้องการให้ทางโรงเรียนช่วยเหลืออะไรเลย	3	6.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า ส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียน โดยให้ทางโรงเรียนช่วยพูดกับบิดา-มารดา หรือผู้ปกครองให้ยอมรับในตัวนักเรียน และส่งตัวนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษา ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ นักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียนเปิดโอกาสให้ตนเองเลิกเสพยาบ้า และขอให้ทางโรงเรียนอนุญาตให้ศึกษาต่อ พร้อมทั้งช่วยเหลือด้วยการเรียน ร้อยละ 22.0

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับพฤติกรรม
การเสพยาบ้าซ้ำของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช
แสดงไว้ในตารางที่ 28 ถึง ตารางที่ 35

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับอายุที่เริ่ม
เสพยาบ้าซ้ำ

ตัวแปร	r	P = Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า	.3311	.0895
ทัศนคติต่อการเสพยาบ้า	.0837	.9512
ความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้า	.1054	.8925
ลักษณะด้านประชากร		
- อายุ	.3677	.0090*
- จำนวนพี่น้อง	.3364	.1845
- ระดับคะแนน	.3049	.3181
ปัจจัยเอื้อ		
ราคายาบ้า	.2282	.5175
ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง	.2103	.8173
รายได้ของครอบครัว	.3743	.3000
ปัจจัยเสริม		
การมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาบ้า	.5086	.0000*
การมีเพื่อนสนิทในโรงเรียนเสพยาบ้า	.2743	.1524
การมีเพื่อนสนิทนอกโรงเรียนเสพยาบ้า	.1689	.4900
กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า	-	-
ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	.1172	.7093
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	.1352	.6334
ความสัมพันธ์กับครู	.2332	.2568
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.1701	.4851
กฎหมาย	.3164	.0819

*p < .05

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำได้แก่ อายุปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอายุที่เริ่มเสพยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .0090$) และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 3677$) ส่วนปัจจัยนำด้านอื่นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้า

ปัจจัยเอื้อ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้า

ปัจจัยเสริม ได้แก่ การมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาบ้า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอายุที่เริ่มเสพยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .0000$) และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = 5086$) ส่วนปัจจัยเสริมด้านอื่นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับระยะเวลา
ที่เสพยาบ้า

ตัวแปร	r	P = Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า	.3106	.6982
ทัศนคติต่อการเสพยาบ้า	.3636	.3533
ความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้า	.3000	.7029
ลักษณะด้านประชากร		
- อายุ	.4984	.0156*
- จำนวนพี่น้อง	.3036	.7812
- ระดับคะแนน	.3744	.2584
ปัจจัยเอื้อ		
ราคายาบ้า	.3666	.3237
ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง	.3635	.3322
รายได้ของครอบครัว	.3887	.1373
ปัจจัยเสริม		
การมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาบ้า	.3199	.5954
การมีเพื่อนสนิทในโรงเรียนเสพยาบ้า	.3388	.4529
การมีเพื่อนสนิทนอกโรงเรียนเสพยาบ้า	.2482	.7988
กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า	-	-
ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	.2857	.6653
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	.4414	.1359
ความสัมพันธ์กับครู	.3094	.5714
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.3198	.5292
กฎหมาย	.3474	.4195

*p < .05

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่เสพยาบ้าซ้ำ ได้แก่ อายุปัจจุบันของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลาที่เสพยาบ้าซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .0156$) และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .4984$) ส่วนปัจจัยนำด้านอื่นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระยะเวลาที่เสพยาบ้าซ้ำ

ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระยะเวลาที่เสพยาบ้าซ้ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตาม

ตัวแปร	r	P = Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า	.2844	.2060
ทัศนคติต่อการเสพยาบ้า	.1882	.7384
ความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้า	.1367	.9313
ลักษณะด้านประชากร		
- อายุ	.2762	.2665
- จำนวนที่นั่ง	.2244	.8188
- ระดับคะแนน	.2590	.6104
ปัจจัยเอื้อ		
ราคายาบ้า	.2606	.3353
ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง	.3248	.1992
รายได้ของครอบครัว	.3448	.4669
ปัจจัยเสริม		
การมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาบ้า	.1131	.9728
การมีเพื่อนสนิทในโรงเรียนเสพยาบ้า	.2085	.5373
การมีเพื่อนสนิทนอกโรงเรียนเสพยาบ้า	.2478	.3809
กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า	-	-
ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา(แบบให้อิสระ กิดเอง)	.5654	.0011*
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	.2817	.2650
ความสัมพันธ์กับครู	.3965	.0490*
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.2845	.2565
กฎหมาย	.2592	.3394

*p < .05

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า ปังจ้ยนำและปังจ้ยเอื่อ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .05 กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตาม

ปังจ้ยเสริม ได้แก่ ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา (แบบให้อิสระ คิดเอง ทำเอง) และความสัมพันธ์กับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .0011$ และ $.0490$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = .5654$ และ $.3965$ ตามลำดับ) สำหรับปังจ้ยเสริมด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับผลต่างของ
ค่าใช้จ่ายในการซื้อยาบ้าต่อเดือนของการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาบ้าซ้ำ

ตัวแปร	r	P = Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า	.3866	.5543
ทัศนคติต่อการเสพยาบ้า	.4229	.3308
ความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้า	.3504	.7246
ลักษณะด้านประชากร		
- อายุ	.4201	.3447
- จำนวนพี่น้อง	.5217	.0080*
- ระดับคะแนน	.3511	.8200
ปัจจัยเอื้อ		
ราคายาบ้า	.3908	.5249
ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง	.4651	.0884
รายได้ของครอบครัว	.4285	.2243
ปัจจัยเสริม		
การมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาบ้า	.3697	.6237
การมีเพื่อนสนิทในโรงเรียนเสพยาบ้า	.4264	.3347
การมีเพื่อนสนิทนอกโรงเรียนเสพยาบ้า	.4624	.2200
กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า	-	-
ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา		
- แบบเข้มงวดกวดขัน	.5838	.0297*
- แบบตามใจแต่มีเหตุผล	.5774	.0338*
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	.1875	.9876
ความสัมพันธ์กับครู	.4279	.3293
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.4980	.1342
กฎหมาย	.2266	.9525

*p < .05

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ปิงจ้ยนำที่มีความสัมพันธ์กับผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือนของการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาบ้าซ้ำ ได้แก่ จำนวนพี่น้อง มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .0080$) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .5217$) ส่วนปิงจ้ยนำในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลต่างในค่าใช้จ่ายของการเสพยาบ้าต่อเดือนของการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาบ้าซ้ำ

ปิงจ้ยเอื้อ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือนในการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาบ้าซ้ำ

สำหรับปิงจ้ยเสริม ได้แก่ ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดาโดยเฉพาะ การเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบตามใจ แต่มีเหตุผลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาซ้ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P = .0297$ และ $.0338$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .5838, .5774$) ส่วนปิงจ้ยเสริมด้านอื่นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือนของการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาซ้ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ กับ อายุที่เริ่มเสพยาบ้า

ตัวแปร	χ^2	df	P-Value	V.
ปัจจัยนำ				
ลักษณะด้านประชากร				
- เพศ	4.2328	2	.1205	.
- ลำดับที่ของบุตร	16.7963	8	.0323*	.4098
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา	40.5236	16	.0006*	.6366
- สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา	15.4779	6	.0169*	.3934
- อาชีพบิดา	7.9048	12	.7925	
- อาชีพมารดา	12.1340	10	.2762	
- สุขภาพจิต	9.7633	14	.7793	
ปัจจัยเอื้อ				
การได้มาของยาบ้า	1.0823	4	.8971	
แหล่งที่ซื้อยาบ้า	10.6155	12	.5621	
สถานที่เสพยาบ้า	4.4103	6	.6213	
ลักษณะที่พักอาศัย				
- ผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วย	9.6515	8	.2904	
- ที่พักอาศัยในเขต	6.5869	4	.1594	

*p < .05

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ลำดับที่ของบุตร ชั้นปีที่กำลังศึกษา และสถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P = .0323, .0006 และ .0169 ตามลำดับ) ซึ่งลำดับที่ของบุตร และสถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา มีความสัมพันธ์กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้าในระดัปลานกลาง (V = .4098 และ .3934 ตามลำดับ) ส่วนชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับสูง (V = .6366) กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้า สำหรับปัจจัยเอื้อ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้า

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ กับ ระยะเวลาที่เสพยาบ้าซ้ำ

ตัวแปร	χ^2	df	P-Value	V.
ปัจจัยนำ				
ลักษณะด้านประชากร				
- เพศ	4.1667	6	.6541	
- ลำดับที่ของบุตร	28.4250	24	.2425	
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา	61.3566	48	.0933	
- สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา	13.0631	18	.7878	
- อาชีพบิดา	34.8422	36	.5236	
- อาชีพมารดา	30.1007	30	.4605	
- สุขภาพจิต	41.3353	42	.5000	
ปัจจัยเอื้อ				
การได้มาของยาบ้า	8.5775	12	.7385	
แหล่งที่ซื้อขายยาบ้า	30.2589	36	.7378	
สถานที่เสพยาบ้า	13.5352	18	.7587	
ลักษณะที่หักอาศัย				
- ผู้ที่หักอาศัยอยู่ด้วย	28.4048	24	.2433	
- หักอาศัยในเขต	16.0609	12	.1885	

*p < .05

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำและปัจจัยเอื้อ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระยะเวลาที่เสพยาบ้าซ้ำ

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุ
 เสพยาบ้าและ/หรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตาม

ตัวแปร	χ^2	df	P-Value	V.
ปัจจัยนำ				
ลักษณะด้านประชากร				
- เพศ	2.1728	3	.5373	
- ลำดับที่ของบุตร	8.7944	12	.7204	
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา	19.0980	24	.7467	
- สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา	13.8847	9	.1265	
- อาชีพบิดา	15.2732	18	.6431	
- อาชีพมารดา	11.7982	15	.6942	
- สุขภาพจิต	22.4382	21	.3747	
ปัจจัยเอื้อ				
การได้มาของยาบ้า	6.2588	6	.3948	
แหล่งที่ซื้อขายยาบ้า	13.3785	18	.7561	
สถานที่เสพยาบ้า	6.1875	9	.7210	
ลักษณะที่พักอาศัย				
- ผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วย	14.6432	12	.2615	
- ที่พักอาศัยในเขต	2.4234	6	.8769	

*p < .05

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำและปัจจัยเอื้อ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวน
 ครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตาม

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ กับผลต่างของค่าใช้จ่ายของการเสพยาบ้าซ้ำ ต่อเดือนในการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาบ้าซ้ำ

ตัวแปร	χ^2	df	P-Value	V.
ปัจจัยนำ				
ลักษณะด้านประชากร				
- เพศ	9.8064	8	.2789	
- ลำดับที่ของบุตร	32.6678	32	.4340	
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา	72.2797	64	.2234	
- สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา	19.1503	24	.7439	
- อาชีพบิดา	46.7891	48	.5225	
- อาชีพมารดา	41.6734	40	.3979	
- สุขภาพจิต	52.2147	56	.6189	
ปัจจัยเอื้อ				
การได้มาของยาบ้า	11.4037	16	.7839	
แหล่งที่ซื้อขายยาบ้า	47.3421	48	.4997	
สถานที่เสพยาบ้า	16.8901	24	.8533	
ลักษณะที่พักอาศัย				
- ผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วย	33.6210	32	.3888	
- พักอาศัยในเขต	25.4108	16	.0629	

*p < .05

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำและเอื้อไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลต่างของค่าใช้จ่ายของการเสพยาบ้าต่อเดือนในการเสพยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาบ้าซ้ำเลย

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการเสพยาบ้า เพื่อเลือกตัวทำนาย โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุ แบบขั้นตอน แสดงไว้ในตารางที่ 36 ถึง ตารางที่ 39

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายอายุที่เริ่มเสพยาบ้า

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T
ปัจจัยนำ				
- อายุ (ช่วง 17-19 ปี)	2.3561	.1962	.7019	12.010*
- ชั้นปีที่ศึกษา (มัธยมศึกษาปีที่ 2)	-.9650	.2163	-.2724	-4.461*
- สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา	-.8309	.2022	-.2291	-4.109*
- ชั้นปีที่ศึกษา (มัธยมศึกษาปีที่ 1)	-1.2956	.3817	-.1934	-3.394*
- อายุ (ช่วง 11-13 ปี)	-1.2604	.4601	-.1553	-2.740*
- อาชีพของบิดา	-.4513	.1845	-.1323	-2.446*
Constant	16.0563	.2332		68.840
R = .9385	R ² = .8809	Adj R ² = .8642	F = 52.9881	Signif F = .0000
ปัจจัยเอื้อ				
ราคาขายบ้า	-1.2471	.5242	-.3248	-2.379*
Contant	15.9744	.2459		
R = .3248	R ² = .1055	Adj R ² = .0869	F = 5.6604	Signif F = .0214
ปัจจัยเสริม				

*p < .05

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอนพบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ทักษะคิดต่อการเสพยาบ้า ความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้า เพศ อายุ จำนวนพี่น้อง สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา ระดับคะแนน อาชีพของบิดา-มารดา ลำดับที่ของบุตร ชั้นปีที่ศึกษาและสุขภาพจิต พบว่า อายุ (ช่วงอายุ 11-13 ปี ช่วงอายุ 17-19 ปี) ชั้นปีที่ศึกษาอยู่ (มัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา และ

อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้า ในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .9385 R^2 = .8809 สามารถอธิบายความแปรปรวนของอายุที่เริ่มเสพยาบ้าได้ร้อยละ 88.09 สามารถทำนายอายุที่เริ่มเสพยาบ้า ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signif F = .0000) โดยเขียนสมการในการทำนายได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{อายุที่เริ่มเสพยาบ้า} = 16.06 + 2.36 (\text{อายุช่วง } 17-19 \text{ ปี}) - .97 (\text{ชั้นปีที่ศึกษามัธยมศึกษาปีที่ } 2) - .83 (\text{สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา}) - 1.30 (\text{ชั้นปีที่ศึกษามัธยมศึกษาปีที่ } 1) - 1.26 (\text{อายุช่วง } 11-13 \text{ ปี}) - .45 (\text{อาชีพของบิดา})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{อายุที่เริ่มเสพยาบ้า} = .70 (\text{อายุช่วง } 17-19 \text{ ปี}) - .27 (\text{ชั้นปีที่ศึกษามัธยมศึกษาปีที่ } 2) - .23 (\text{สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา}) - .19 (\text{ชั้นปีที่ศึกษามัธยมศึกษาปีที่ } 1) - .16 (\text{อายุช่วง } 11-13 \text{ ปี}) - .13 (\text{อาชีพของบิดา})$$

ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ รากายบ้า ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง การได้มาของยาบ้า แหล่งซื้อ-ขายยาบ้า สถานที่เสพยาบ้า รายได้ของครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัย พบว่า รากายบ้า มีความสัมพันธ์กับอายุที่เริ่มเสพยาบ้า ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .3248 R^2 = .1055 สามารถอธิบายความแปรปรวนของอายุที่เริ่มเสพยาบ้าได้ ร้อยละ 10.55 สามารถทำนายอายุที่เริ่มเสพยาบ้าได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signif F = .0214) โดยเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{อายุที่เริ่มเสพยาบ้า} = 15.97 - 1.25 (\text{รากายบ้า})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{อายุที่เริ่มเสพยาบ้า} = -.33 (\text{รากายบ้า})$$

ปัจจัยเสริม ได้แก่ การมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาบ้า การมีเพื่อนสนิทในและนอกโรงเรียนเสพยาบ้า กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อน และกฎหมายไม่สามารถทำนายอายุที่เริ่มเสพยาบ้าได้

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายระยะเวลาในการเสพยาบ้าซ้ำ

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T
ปัจจัยนำ				
อายุ	274.7714	58.4308	.5108	4.703*
ชั้นปีที่ศึกษา	179.9038	43.3737	.5120	4.148*
สุขภาพจิต	-159.8312	54.7367	-.3601	-2.920*
Constant	90.2286	12.3809		7.288
R = .6783	R ² = .4601	Adj R ² = .4249	F = 13.0663	Signif F = .0000
ปัจจัยเอื้อ				
ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง	-75.8604	28.8187	-.3552	-2.632*
Constant	153.6190	21.9476		6.999
R = .3552	R ² = .1262	Adj R ² = .1079	F = 6.9292	Signif F = .0114
ปัจจัยเสริม				
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	78.1642	32.8030	.3252	2.383*
Constant	89.2973	16.7263		5.339
R = .3252	R ² = .1058	Adj R ² = .8072	F = 5.6779	Signif F = .0212

*p < .05

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยนำ พบว่า อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และสุขภาพจิต มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเสพยาบ้าซ้ำในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .6783 R² = .4601 สามารถอธิบายความแปรปรวนของระยะเวลาในการเสพยาบ้าซ้ำได้ร้อยละ 46.01 และสามารถทำนายระยะเวลาในการเสพยาบ้าซ้ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signifi F = .0000) โดยเขียนสมการในการทำนายได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{ระยะเวลาที่เสพยาบ้า} = 90.23 + 274.77 (\text{อายุ}) + 179.90 (\text{ชั้นปีที่ศึกษา}) \\ - 159.83 (\text{สุขภาพจิต})$$

สมการมาตรฐาน

$$\text{ระยะเวลาที่เสพยาบ้า} = .51 (\text{อายุ}) + .51 (\text{ชั้นปีที่ศึกษา}) - .36 (\text{สุขภาพจิต})$$

ปัจจัยเอื้อ พบว่า ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเสพยาบ้า ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .3552 R^2 = .1262 สามารถอธิบายความแปรปรวนของระยะเวลาในการเสพยาบ้า ได้ร้อยละ 12.62 โดยสามารถทำนายระยะเวลาในการเสพยาบ้า ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (Signif F = .0114) โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{ระยะเวลาที่เสพยาบ้า} = 153.62 - 75.86 (\text{ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจาก ผู้ปกครอง})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{ระยะเวลาที่เสพยาบ้า} = -.36 (\text{ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง})$$

ปัจจัยเสริม พบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่เสพยาบ้าในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .3252 R^2 = .1058 สามารถอธิบายความแปรปรวนของระยะเวลาในการเสพยาบ้า ได้ร้อยละ 10.58 สามารถทำนายระยะเวลาในการเสพยาบ้า ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signif F = .0212) โดยเขียนสมการในการทำนายได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{ระยะเวลาในการเสพยาบ้า} = 89.30 + 78.16 (\text{ความสัมพันธ์ในครอบครัว})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{ระยะเวลาในการเสพยาบ้า} = .33 (\text{ความสัมพันธ์ในครอบครัว})$$

ตารางที่ 38 การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตาม

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T
ปัจจัยนำ				
อาชีพของบิดา	.8199	.2655	.3768	3.088*
สุขภาพจิต	.9721	.2985	.4029	3.258*
ระดับคะแนน	.6893	.2766	.3065	2.492*
Constant	1.0411	.1990		5.232
R = .5686	R ² = .3233	Adj R ² = .2792	F = 7.3265	Signif F = .0004
ปัจจัยเอื้อ				
การได้มาของยาบ้า	.7152	.3231	.3044	2.214*
Contant	1.2308	.2779		4.428
R = .3044	R ² = .0926	Adj R ² = .0737	F = 4.9000	Signif F = .0316
ปัจจัยเสริม				
ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	4.5714	.8246	.6209	5.544*
กฎระเบียบของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า	.5714	.2339	.2736	2.443*
Contant	1.4286	.1531		9.329
R = .6474	R ² = .4191	Adj R ² = .3944	F = 16.9548	Signif F = .0000

*p < .05

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนพบว่า

ปัจจัยนำ พบว่า อาชีพของบิดา สุขภาพจิต และระดับคะแนน มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตาม ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .5686 R² = .3233 สามารถอธิบายความแปรปรวน จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้าด้วยวิธีใดก็ตามได้ร้อยละ 32.33 สามารถทำนายจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยา

บ้ำ และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้ำด้วยวิธีใดก็ตาม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signif F = .0004) โดยเขียนสมการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{จำนวนครั้งที่เลิกเสพยาบ้ำ} = 1.04 + .82 (\text{อาชีพของบิดา}) + .97 (\text{สุขภาพจิต}) \\ + .69 (\text{ระดับคะแนน})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{จำนวนครั้งที่เลิกเสพยาบ้ำ} = .38 (\text{อาชีพของบิดา}) + .40 (\text{สุขภาพจิต}) \\ + .31 (\text{ระดับคะแนน})$$

ปัจจัยเอื้อ พบว่า การได้มาของยาบ้ำมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้ำ และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้ำด้วยวิธีใดก็ตามในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .3044 R^2 = .0926 สามารถอธิบายความแปรปรวนของจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้ำ และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้ำด้วยวิธีใดก็ตามได้ร้อยละ 9.26 สามารถทำนายจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้ำ และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้ำด้วยวิธีใดก็ตาม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signif F = .0316) โดยเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{จำนวนครั้งที่เลิกเสพยา} = 1.23 + .72 (\text{การได้มาของยาบ้ำ})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{จำนวนครั้งที่เลิกเสพยา} = .30 (\text{การได้มาของยาบ้ำ})$$

ปัจจัยเสริม พบว่า กฎระเบียบของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้ำ และลักษณะการเลี้ยงดูของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้ำและหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้ำด้วยวิธีใดก็ตามในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) = .6474 R^2 = .4191 สามารถอธิบายความแปรปรวนของจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้ำ และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้ำด้วยวิธีใดก็ตามได้ร้อยละ 41.91 สามารถทำนายจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้ำ และหรือจำนวนครั้งที่หยุดเสพยาบ้ำด้วยวิธีใดก็ตาม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signif F = .0000) โดยเขียนสมการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \text{จำนวนครั้งที่เลิกเสพยาบ้า} &= 1.43 + 4.57 \text{ (ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา)} \\ &+ .57 \text{ (กฎระเบียบของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า)} \end{aligned}$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{จำนวนครั้งที่เลิกเสพยาบ้า} &= .62 \text{ (ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา)} \\ &+ .27 \text{ (กฎระเบียบของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า)} \end{aligned}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ในการทำนายผลต่างของค่าใช้จ่ายในการ
 เสาขาน้ำต่อเดือน ของการเสขาน้ำครั้งแรกกับการเสขาน้ำซ้ำ

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T
บัจจยนำ	-	-	-	-
บัจจยเอื้อ				
ลักษณะที่อยู่อาศัย	3241.9208	898.6167	.4475	3.608*
รายได้ของครอบครัว	2575.9443	816.2479	.3765	3.156*
ราคาขายน้ำ	-2086.2755	1014.0260	-2.2548	-2.057*
Contant	861.8360	451.4161		
R = .6000	R ² = .3600	Adj R ² = .3182	F = 8.6232	Signif F = .0001
บัจจยเสริม	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่า บัจจยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับขบบ้ำ ทักษะคิดต่อการเสขาน้ำ ความเชื่อเกี่ยวกับการเสขาน้ำ อายุ เพศ จำนวนพี่น้อง สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา ระดับคะแนน อาชีพของบิดา-มารดา ลำดับที่ของบุตร ชั้นปีที่กำลังศึกษาและสุขภาพจิต ไม่สามารถทำนายผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสขาน้ำต่อเดือนของการเสขาน้ำครั้งแรกกับการเสขาน้ำซ้ำได้

บัจจยเอื้อ พบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัย รายได้ของครอบครัว และราคาขายน้ำ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ(R) = .6000 R² = .3600 สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสขาน้ำต่อเดือน ในการเสขาน้ำครั้งแรกกับการเสขาน้ำซ้ำได้ ร้อยละ 36.0 สามารถทำนายผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสขาน้ำต่อเดือนในการเสขาน้ำครั้งแรกกับการเสขาน้ำซ้ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Signif F = .0001) โดยเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

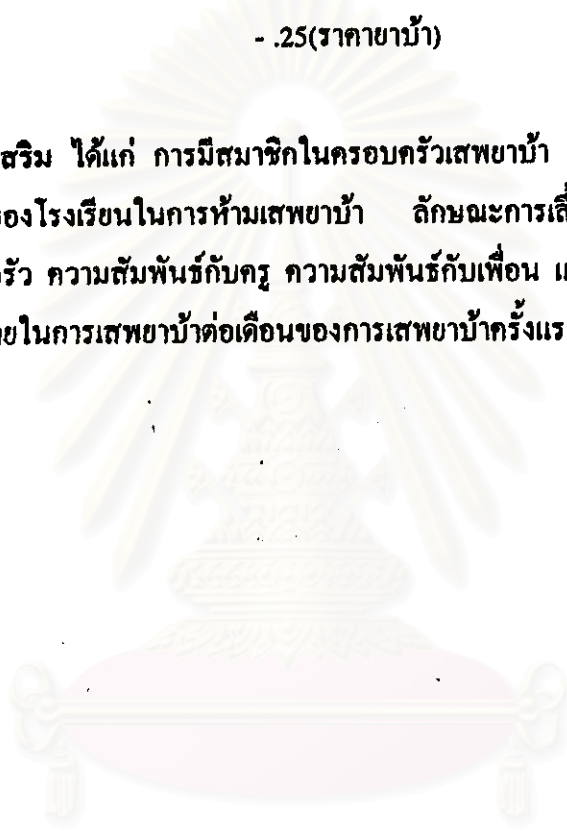
สมการคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \text{ผลต่างของค่าใช้จ่าย} &= 861.84 + 3241.92 \text{ (ลักษณะที่อยู่อาศัย)} \\ &+ 2575.94 \text{ (รายได้ของครอบครัว)} - 2086.28 \text{ (ราคาขายบ้าน)} \end{aligned}$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{ผลต่างของค่าใช้จ่าย} &= .45 \text{ (ลักษณะที่อยู่อาศัย)} + .38 \text{ (รายได้ของครอบครัว)} \\ &- .25 \text{ (ราคาขายบ้าน)} \end{aligned}$$

ปัจจัยเสริม ได้แก่ การมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาบ้า การมีเพื่อนสนิทเสพยาบ้า กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในการห้ามเสพยาบ้า ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์กับครู ความสัมพันธ์กับเพื่อน และกฎหมาย ไม่สามารถทำนายผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าต่อเดือนของการเสพยาบ้าครั้งแรก กับการเสพยาบ้าซ้ำได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย